

Előrelépés a klímapolitikában

Olajos Péter helyettes államtitkár szerint érdekünk, hogy fennmaradjon a szén-dioxidkvóta-kereskedés

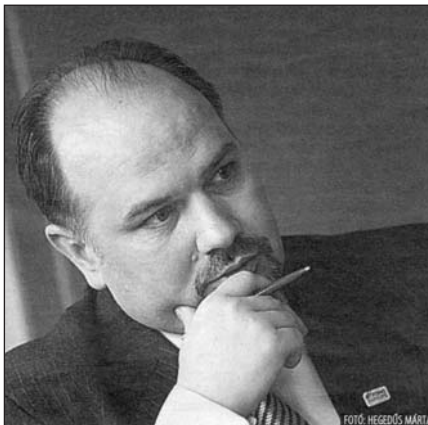
Vonzóvá kell tenni a megújuló energiára alapozott beruházások számára Magyarországot még ebben a kormányzati ciklusban, mert most a befektetők inkább Szlovákiába vagy Bulgáriába viszik a pénzüket – mondta a lapunknak adott interjúban Olajos Péter. A klímapolitikáért felelős helyettes államtitkár beszélt arról is, hogy az EU elnökeként Magyarország számos kérdésben juttatta közös álláspont-ra a tagállamokat.

– Két hónap eltelt a magyar EU-elnökségi időszakból. Mi történt ezalatt a klímapolitikában?

– A magyar elnökség kifejezetten sürgeti az előrelépést a klímapolitikai kérdésekben. Azon tagországok közé tartozunk, akik ezen a téren szigorúbb szabályozási környezet felé igyekeznek terelni a rendszert. A tavaly decemberi cancúni ENSZ éghajlat-változási konferencia döntései sok „házi feladatot” róttak a világ országaira, köztük Magyarországra is, mint az Európai Unió Tanácsának soros elnökére. Február 28-ig és március 28-ig kellett, illetve kell elkészítenünk különböző beadványokat, javaslatokat, amelyek a 27 tagország közös álláspontját tükrözik. A 18 ENSZ-hez benyújtandó dossziéból nyolcat már elkészítettünk, és a másik tízet is befejezzük a megadott határidőig. Úgy vélem, a magyar elnökség a megoldások, a kompromisszumok megtalálása tekintetében elég kreatív. Olyan kérdésben is sikerült minden fél számára kielégítő megoldást találnunk, amely esetében hetekig vitában álltak egymással egyes tagországok.

– Ebben a témában is az unió régi és új tagállamai között tapasztalható törésvonalak?

– A kelet-közép-európai országok, köztük Magyarország is, 1990 óta sokkal lendületesebben csökkentették szén-dioxid-kibocsátásukat, mint a nyugat-európaiak. Utóbbiak esetében néhány tagállam mérséklés helyett még növelte is károsanyag-kibocsátását. Velük szemben Magyarország 36, Lengyelország pedig 32 százalékkal szennyezi kevésbé a légkört most, mint tette azt 21 évvel ezelőtt. Ez viszont nem csak annak köszönhető, hogy a kilencvenes

évek elején bezárták azokat a nehézipari üzemeket, amelyek a legnagyobb kibocsátók voltak. Legalább ugyanekkor a mértékben járult hozzá a légszennyezés csökkentéséhez az, hogy olyan gyárak települtek hazánkba, amelyek a legmodernebb technológiát hozták ide. Ráadásul az energiaárak meredek emelkedése nagymértékű takarékosagra kényszerítette a lakosságot. Az elmúlt húsz évben, akinek volt pénze rá, lecserélte a fűtési rendszerét, hőszigetelte a lakását.

– Milyen feladatokat rótt hazánkra a cancúni klímakonferencia?

– „Házi feladataink” közé tartozik a szén-dioxid-kvóta nemzetközi piacának továbbfejlesztése. Fontos, hogy a kvótapiacot meg lehessen tisztítani, jelenleg ugyanis sok kétes eredetű és minőségű egység forog a piacon, ami a magyar kibocsátási engedélyek értékét is lenyomja. Ugyancsak fontos, nyitott kérdés számunkra az erdészetek ügye. A kiotói rendszerben az erdőtelepítést értékesíthető kvótává lehet alakítani, ennek szabályozása azonban jelenleg sok vitát vált ki. A magyar elnökség feladata egy világos rendszer alapjainak a lefektetése. Ezenkívül Cancúnban döntés született egy zöld pénzügyi alap létrehozásáról, ami 2020-ig százmilliárd dolláros kasszát jelent. A befizetési rendszer megtervezésében Magyarország mint az EU elnöke szintén alaposan kiveszi a részét.

– Milyen forgatókönyveket látnak a szén-dioxid-kvóta rendszerére a jövőben?

– A kiotói jegyzőkönyv alapján zajló kvótakereskedési rendszer a jelen állás szerint 2012 végén megszűnik. Onnantól kezdve ezen egységek értéke nullára

csökken, de már most is – közeledve az időponthoz – egyre kevesebbet lehet eladni ezeket. Az értékesítéseket ráadásul tovább nehezíti az előző kormány alatt végrehajtott szabálytalan kvótaeladások visszhangja is. Jelenleg a legfontosabb feladatunk az akkor elvesztett bizaalom visszaszerzése. Ugyanakkor a jövőre nézve Magyarország és a kelet-közép-európai régió érdeke is az, hogy a rendszer tovább működjön, vagyis a Kiotóban kötött nemzetközi megállapodásnak legyen második szakasza is. Ha ez nem lehetséges, akkor legyen egy olyan új pénzügyi rendszer, amiben a fel nem használt kvótáinkat – amelyek mögött a szén-dioxid-kibocsátás valós csökkentése áll – el lehessen számolni valamilyen módon.

– Hogyan viszonyulnak ehhez az unió nagyobb nyugati tagállamai?

– A legtöbben ellenérdekeltek ebben. Azt szeretnék, hogyha ezek a kvóták megszűnnének. Nem látják azt az erőfeszítést az egységek megszerzése mögött, mint mi, akik belülről megéltük.

– Van arra elképzelés, hogy mi lesz akkor, ha 2012 után nem számolhatunk ezekkel a kvótabevételekkel? Honnan lehet akkor finanszírozni a szükséges zöldgazdasági beruházásokat?

– Tudatában vagyunk annak, hogy a 2020-ig felvázolt célok eléréséhez a források húsz százaléka áll rendelkezésre egybevéve a hazai és az uniós lehetőségeket. Tehát a maradék nyolcvan százalékot a piacról kell beszerezni. Ehhez viszont teljesen más befektetési környezetet kell kialakítani. Most sem a magyar, sem pedig a külföldi befektetők nem ruháznak be Magyarországon, inkább Romániába vagy Szlovákiába viszik a pénzüket. Ott jelenleg sokkal jobb feltételeket találnak, valamint az engedélyeztetés is egyszerűbb. Az a cél, hogy a négyéves kormányzati ciklus végére eljussunk oda, hogy ezen a téren a versenyképesség szempontjából hazánk az élen álljon a térségben. Ezen belül a szabályozás átalakításával már idén szeretnénk végezni.

Dékány Lóránt

(A Magyar Nemzetben (2011. március 16-án) megjelent cikket teljes terjedelmében közöljük.)